

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 20 lutego 2017 r.,

sprawy **S. P. P.**

skazanego z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i in.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 30 czerwca 2016 r., sygn. akt IX Ka [...],

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w W.

z dnia 30 czerwca 2015 r., sygn. akt III K [...],

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w W., po ponownym rozpoznaniu sprawy, wyrokiem z dnia 30 czerwca 2015 r., skazał S. P. na karę łączną 3 lat pozbawienia wolności za szereg przestępstw kwalifikowanych z art. 279 § 1 k.k. i in.

Sąd Okręgowy w W., po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego, wyrokiem z dnia 30 czerwca 2016 r., zmienił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 30 czerwca 2015 r. w ten sposób, że złagodził wymierzoną oskarżonemu karę łączną pozbawienia wolności do 2 lat i 6 miesięcy. W pozostałym zakresie wyrok utrzymał w mocy.

Od tego wyroku kasację wniósł obrońca skazanego. Zaskarżył go w części utrzymującej w mocy wyrok Sądu pierwszej instancji w zakresie pkt CXXXVII i CXLII, tj. czynów popełnionych na szkodę R. J. i I. S.. Zarzucił wyrokowi „zaistnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k., polegającej na utrzymaniu w mocy wyroku Sądu I instancji, w sytuacji gdy procedowanie odnośnie wyżej wskazanych czynów było niedopuszczalne z powodu rażącego naruszenia przepisów postępowania, art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 437 § 1 k.p.k. przez Sąd Apelacyjny, który pierwotnie rozpoznając apelację od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 29 listopada 2011 r. uchylił do ponownego rozpoznania wyrok Sadu Okręgowego w zakresie wskazanych czynów , mimo że w treści uzasadnienia, gdzie podzielono zarzuty apelacyjne obrońcy, wskazano na konieczność uchylenia wyroku w zakresie innych czynów; intencją Sądu Apelacyjnego było uchylenie wyroku odnośnie zarzutów określonych w pkt XXV i XXVIII pierwotnego aktu oskarżenia na skutek apelacji obrońcy nie natomiast odnośnie zarzutów Nr IV i XII pierwotnego aktu oskarżenia [...] czego skutkiem było przeniknięcie wyżej wskazanego uchybienia do postępowania po uchyleniu wyroku, a w konsekwencji zaaprobowanie przy rażącym naruszeniu przepisów prawa przez Sąd Okręgowy w wyroku z dnia 30 czerwca 2016 r. poglądu Sądu Rejonowego wyrażonego w wyroku z dnia 30 czerwca 2015 r., iż można prowadzić postępowanie karne w zakresie tych dwóch czynów, mimo, że zachodziła ujemna przesłanka procesowa z art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k.”

W konkluzji kasacji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz wyroku Sądu I instancji w odniesieniu do skazanego, umorzenie postępowania w zakresie czynów z pkt IV i XII aktu oskarżenia i przekazanie sprawy w pozostałym zakresie do ponownego rozpoznania Sadowi Rejonowemu.

Prokurator Prokuratury Okręgowej w W. w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest bezzasadna w stopniu oczywistym.

Zgodnie z art. 519 k.p.k. przedmiotem zaskarżenia kasacją może być prawomocny wyrok sądu odwoławczego kończący postępowanie. Zatem to temu

wyroкови (a nie jakiemuś innemu, np. wydanemu na wcześniejszym etapie postępowania w sprawie) należy stawiać określne zarzuty. Tego elementarnego wymogu kasacja obrońcy skazanego nie spełnia, jako że zarzut podnoszący uchybienie stanowiące bezwzględną przyczynę odwoławczą, określoną w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k., kieruje do wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 10 października 2012 r., którym - w interesującym obecnie zakresie - uchylono wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia 29 listopada 2011 r. i przekazano sprawę w zakresie dwóch przestępstw kradzieży w włamaniem do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w W.. Zatem, gdyby nawet wskazany powyżej wyrok Sądu Apelacyjnego był wadliwy, gdyż zdaniem obrońcy został wydany z naruszeniem art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 437 § 1 k.p.k., to wadliwość ta nie mogła przeniknąć do orzeczenia, które obecnie może być przedmiotem kontroli kasacyjnej, a więc do wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 30 czerwca 2016 r., który zapadł w po rozpoznaniu apelacji wniesionych od wyroku Sądu Rejonowego w W. - wydanym przez ten Sąd po ponownym rozpoznaniu sprawy.

Przede wszystkim jednak wyrok ten (wyrok Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 10 października 2012 r.) nie jest dotknięty taką wadą, jaką zarzuca skarżący. Treść rozstrzygnięć zawartych w części dyspozytywnej tego wyroku nie pozostawia bowiem żadnych wątpliwości, że uchylono nim wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia 29 listopada 2011 r. w odniesieniu do czynów zarzucanych S. P. w pkt IV i XII aktu oskarżenia, popełnionych na szkodę odpowiednio R. J. i I. S., a nie w zakresie czynów zarzuconych mu w pkt XXV i XXVIII, jak zdaje się wynikać z uzasadnienia tego wyroku. Wątpliwości, również co do rzeczywistego zakresu uchylenia wyroku sądu pierwszej instancji, wynikające wyłącznie - jak w niniejszej sprawie - z niedostatków uzasadnienia, bez wątpienia muszą być bowiem usuwane w oparciu o treść zawartą w części dyspozytywnej wyroku. Tak też postąpił Sąd Rejonowy w W., który ponownie rozpoznawał sprawę. Brak wątpliwości tego Sądu, co do zakresu przekazania mu sprawy do ponownego rozpoznania, w żadnym razie nie oznacza, że takowe jednak były i przeniknęły one do jego wyroku, co zdaje się wynikać z wyводу kasacji.

W tej sytuacji nie można zgodzić się ze skarżącym, iżby w sprawie zaistniało uchybienie stanowiące bezwzględną przyczyną odwoławczą w postaci innej

okoliczności wyłączającej ściganie, bądź powagi rzeczy osądzonej. Takie uchybienie na żadnym etapie postępowania w niniejszej sprawie nie wystąpiło. Z kolei jakość uzasadnienia chronologicznie pierwszego w tej sprawie wyroku Sądu Apelacyjnego w [...], nie może być obecnie przedmiotem oceny.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

I.n